

кото и да са сърдихъ Турците и да казвахъ, че тѣзи образы сж идолопоклоннически и запрѣтены отъ Курана.

Битвата при Мохачъ бы кръвопролитна. Въ нея погинахъ самси унгарскыя царь Лудовикъ II и цвѣтътъ на унгарскытъ войскы. До 20,000 души останяхъ на бойното поле, а много други са поробихъ и погубихъ по-подирѣ. Споредъ приближителнытъ пресметанія тѣзи война е сторила на Унгарія до 200,000 души.

Войната въ Унгарія и въ ближнитъ земи са продължаваше. Турекытъ войскы покорихъ Кроація, Далмація и Славонія (1528). Фердинандъ Австрійскый не можаше да търпи Йоанна Заполи, който отъ неговъ намѣстникъ станъ царь и двамата непріатели са срѣщнахъ съ войскытъ си на полето при Токай (въ маджареко) и са ударихъ. Заполи загуби боя и са обърна за помощъ къмъ Сюлеймана. Последнійтъ дойде съ силна войска въ Будинъ, вѣнча Заполи за царь и са обърна къмъ Фердинанда. Турците достигнахъ до Виенна и я обсадихъ; въ различнытъ лишенія, несполукытъ и лошитъ врѣмена ги принудихъ да са вържатъ назадъ съ празны рѣцѣ. Несполукытъ на бойното поле обаче са възнаградихъ съ сполукытъ на политиката.

Въ слѣдующата 1532 година Сюлейманъ потеглюва на новъ походъ, прѣминува Сава и Драва, прѣвзема четринадесетъ крѣпости и достига до градеца Гюнцъ на рѣка Раабъ. Туи незначително мѣсто показа таквози съпротивеніе, щото Турците прѣстояхъ прѣдъ него цѣлы три седмицы и неможихъ да го прѣвземжтъ, додѣто то самò не са прѣдаде отъ нѣманье на припасы. Тука Фердинандовытъ посланници придумахъ Султана на миръ, и Турците са отеглихъ назадъ (1533).

Между туи на персійскытъ граници боричканіята между Турцы и Персы не са прѣкъснувахъ нито една година. Трѣбаше да са даде край на тѣзи постоянны размирства съ единъ силенъ ударъ. Случай за бой са прѣдстави въ 1533 год. когато Турците бѣхъ убили управителя на Багдадъ. За началникъ на похода са назначи везирина Ибра-